

Látogatási rend

Kalauz

2015. április 27. péntek, 9:10

RIPORTER: Aki elolvassa a *Tamás bátya kunyhóját* vagy a *Twist Olivert*, az érzékeny, érzékenyebbé válik az emberi szenvedésre és valószínűleg később lesz a segítségre. Ugyanígy az *Egri csillagok* az érzelmekre hat és a történelmi eseményeken keresztül a hazaszeretetet magyarázza el, mutatja be, hát tulajdonképpen szavakkal, de mégis közvetett módon. Ugyanez a helyzet a különféle olyan segítőkkel, akiket hát régóta megszokott az emberiség, hiszen a ló és a kutya évezredek óta társunk a történelmi és társadalmi fejlődésben. De a kutyákat, ezeket a különlegesen okos jószágokat olyan embereknek a gyógyítására vagy állapotának a segítésére is felhasználják, akik látás-, hallássérültek vagy mozgássérültek.

Erről most egy könyv is született: Loványi Eszter *Kuku és barátai* című könyve. A szerzővel nem tudunk beszélni, talán nehézkes lenne, hiszen ő hallássérült, viszont velünk van Kókayné Lányi Marietta, a Gyermek Ház alternatív iskola vezetője, aki erről az új könyvről, Loványi Eszter könyvéről is be tud nekünk számolni. Jó napot kívánok!

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Jó napot kívánok! Nagyon nagy örömmel számolok be Loványi Eszternek erről a könyvről, főleg azért nagy örömmel, mert Loványi Eszter, a szerző a tanítványunk volt a Gyermek Házában; ha nagyon leegyszerűsíttem: itt tanult meg olvasni, írni, és nagyon sok mindent, ami kell az élethez...

RIPORTER: Én meg gratulálok Önöknek, hogy jól megtanították írni-olvasni...

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Ugye? *(nevet)*

RIPORTER: ... hogyha saját könyvet ad ki.

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Igen, ez nekünk nagyon nagy élmény volt, és az is nagy élmény volt, ha szabad még egy pillanatra ezzel foglalkozni, hogy hallássérültként, súlyos hallássérültként előadást tartott este négy-ötszáz embernek, aki megtisztelte a könyvbemutatót, és gyönyörűen, értelmesen meg tudta fogalmazni a könyvének az üzenetét.

No, hát a könyv egy gyerekeknek szóló könyv, az érzékenyítésnek egy nagyon nagyon jó lehetősége. Semmi más nem tesz ez a könyv, mint egy hallássérült-segítő kutya, Kuku szemszögéből elmeséli a segítőkutyáknak a minennapjait. Ebben a könyvben előkerülnek a jogi lehetőségek, előkerülnek a felkészítés lehetőségei, előkerülnek, hogy hogy tud segíteni egy mozgássérült-segítő kutya a mozgássérült gazdájának, hogy tud segíteni egy vakvezető, gyengénlátókat segítő kutya, illetve előkerültek a terápiás kutyáknak a történetei. Mindez gyerekszájnak, gyerekszájjal megfogalmazva gyerekeknek szólóan, nagyon egyszerűen, egyszerűen mesél erről a világról, de – ezt a konferencián is elmondtam – ennél sokkal többet tud ez a könyv: a társadalmi érzékenyítésnek egy nagyon-nagyon szép mintáját hozza, amikor egy picit bepillantunk mi, épek abba a világba, amikor bizonyos dolgokhoz segítségre van szükségünk, és ezt milyen fantasztikus módon kapjuk meg a kutyáktól.

RIPORTER: A szerzőnek, Loványi Eszternek is volt vagy van segítő kutyája?

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Hogyne, Kuku, aki mesél nekünk, ő egy nyolcéves golden...

RIPORTER: Ő egy létező kutya akkor?

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Ő egy létező kutya, golden retriever a fajtája, nyolc éves, és ha jól értettem – és azt hiszem, jól értettem – Magyarországon az első hangjelző kutya, akinek az a feladata, hogy a súlyosan hallássérült gazdáját, Loványi Esztert a mindennapi életre felkészítse és képessé tegye. Lerja egyébként a könyv Kuku, hogy miként segít ő Eszternek, aki úgy tud önállóan élni és a szüleitől elköltözve önálló családban, önálló lakásban élni, hogy ha például csöngetnek az ajtón, akkor azt ő nem hallja ugye a sérüléséből adódóan és Kuku, mint hallássérült-segítő kutya megmutatta nekünk, odamegy hozzá, mancsával megböki, Eszter figyel rá és akkor odamegy a hangforráshoz. Lehet ez a telefoncsörgő, lehet ez a bejárati ajtón való kopogás, de a vekker ébresztő hangjára is rögtön jelez és ettől kezdve Eszter önállóan tudja a saját életét élni, nem szorul támogatásra, illetve a társának, a barátjának Kukulnak, az öreg kutyának a támogatására szorul. Ezt olyan szépen mondta el Eszter és írta is, hogy Kuku meg rá szorul, hiszen ő látja el, ő a támogató gazdája és tudja, hogy mikor kell vinni egy kicsit szaladni, sportolni, mikor kell állatorvoshoz vinni. Kuku pedig neki segít azokban, amire neki van szüksége, és én azt gondolom, hogy ez a mai világban, a kutyákon túlmutatva egy nagyon-nagyon fontos társadalmi üzenet, és erre nagyon oda kell figyelnünk, és én gratuláltam Eszternek, hogy a gyerekeknél kezd, mert ez az első lépés. Egyébként Kuku és Eszter a mi iskolánkban gyakran megfordul, vizsgázott is nálunk, mert nagyon komoly vizsgákat tesznek ezek a segítő terápiás kutyák..

RIPORTER: Bocsanat, hadd kérdezzem meg, hogy hogy lehet egy kutyát egy ilyen hangfigyelésre megtanítani?

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Nagyon komoly protokollja van ennek, tehát az a csoport, a NEO csoport, akinek ugye az Eszter is tagja, nagyon komoly kiképzőik vannak, és Eszter bepillantást enged ebbe is, hogy ezt miként tanulják meg: rengeteg, rengeteg gyakorlással. Általában segítő gazda van az eredeti gazda mellett, kiképzett trénerek segítik ezeket a kutyákat. Hát egy vakvezető kutyának is számunkra elképzelhetetlen, hogy hogy lehet megtanítani, hogy a piros lámpánál álljon meg, a zöldnél induljon el, de ha esetleg a gazda le szeretne lépni a zöldnél és ő lát egy autót, akkor mégis megálljon, tehát ezek olyan varázslatos dolgok, amikben rengeteg tudás, nagyon sok tapasztalat és nagyon sok gyakorlás van, és még egy, amit ott a konferencián is láttunk, hiszen sok segítő kutya volt ott: hogy ezek a kutyák szolgálnak tényleg, tehát szolgálatban vannak. Nincs futás, nem lehet egy macska után elszaladni...

RIPORTER: Fegyelmezetten kell a feladatokat...

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Nagyon, nagyon...

RIPORTER: Még annyit tessék mondani, hogy ha valaki – ugye, most van a nemzetközi könyvhét – hát lehet, hogy ott is lehet ezt a könyvet kapni, de könyvesbolti forgalomban terjesztik, hogy esetleg egy kisgyerek születésnapjára, ilyen helyzetekre...

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Igen... Ez egy pályázat keretében megjelent könyv, így hasznot nem hozhat, tehát egy pályázati formában kiadásra kerülő könyv, de Eszter nekem jelezte, hogy tervei között szerepel, hogy közforgalomban is... Tehát, hogy egy Libri-be ha bemegyünk, akkor leemelhessük a polcról, de azt hiszem, ennek még vannak jogi teendői.

RIPORTER: Ez egy új kiadás kell, hogy legyen.

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Ez most jelent meg, most száradt meg a nyomdafesték rajta, hiszen tegnap volt a könyvbemutató...

RIPORTER: És akkor csak az egyesület tagjai kaphatják, vagy...?

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Egyelőre, első körben az egyesület tagjai kapták és a konferencián résztvevők kapták, mert hogy mondom ez egy pályázati fejlesztés volt, amiben ez a segítőkutya egyesület több programmal vett részt, érzékenyítő programokkal...

RIPORTER: Hát csak ez azért nem egy jó szabály, hogy megszületik egy ilyen könyv és akkor azt nem lehet eljuttatni...

KÓKAYNÉ LÁNYI MARIETTA: Igen, igen, igen, de mivel ezt a kérdést nagyon sokan fölítették és tényleg, hála a Jóistennek így bekerült a köztudatba, én egész biztos vagyok benne, hogy ez a könyv rövidesen, egy-két jogi lépést elintézve ott lesz a könyvesboltok könyvespolcán és ez nagyon-nagyon jó lesz. Egyelőre én azt tartom első lépésként nagyon fontosnak, hogy iskolákba, óvodákba jusson el könyv, jussanak el ezek a kutyák, a kutyákkal érkező sérült emberek, hogy a társadalom fogadja el és lássa: a sérült emberek ugyanolyanok mint mi, ugyanúgy élnek, örülnek, léteznek és hogy nem kell őket, úgymond kirekeszteni sem az iskolákból, sem az óvodákból, sem a munkahelyekről és a kutyákkal ők ezt a kapcsolatot nagyon-nagyon szépen tudják ápolni, felénk épek felé.

RIPORTER: Nagyon szépen köszönöm! Kókayné Lányi Mariettát, a Gyermek Ház alternatív iskola vezetőjét hallottuk, aki egy tanítványáról számolt be, Loványi Eszterről, aki Kuku és barátai címmel segítő kutyákról írt. Velünk van Mányik Richárd, a NEO Magyar Segítőkutya Egyesület elnöke. Jó napot kívánok!

MÁNYIK RICHÁRD: Jó napot kívánok!

RIPORTER: Ön ismeri személyesen a szerzőt és a főszereplőt, Kukut?

MÁNYIK RICHÁRD: Természetesen. Együtt képeztük ki Kukut, illetve együtt járunk érzékenyítő tréningekre.

RIPORTER: Egy ilyen okos kutyának még edzésekre szüksége van? Éppen úgy, mint egy zongoraművésznek, vagy... Hogy van ez?

MÁNYIK RICHÁRD: Tulajdonképpen itt a gazdáknak az igénye, hogy utána együtt tudjunk maradni, különböző programokat tudjunk csinálni. Amikor már megtudja a kutya... a segítő funkcióját már megkapta, kiképződött, utána már nem kell ezt tulajdonképpen szinten tartani, mert naponta igénybe van véve a kutya, de egész más, új dolgokat tanulunk, például Eszterék is tanulnak együtt sportolni, az élvezet kedvéért. Mind a kettőjüknek kell a mozgás..

RIPORTER: A kutyák fejlődhetnek önmaguktól is, tehát Önök, mint szakértők, akik kiképezték őket látnak rajtuk változást, hogy a mindennapi élet is csiszol rajtuk vagy a kapcsolaton?

MÁNYIK RICHÁRD: Természetesen, és ez is a célunk, hogy ezt is tudjuk átadni, hogy az nagyon jó, hogy egy másik élőlényel hogyan tudnak dolgozni és egyre jobban fejlődni. Tehát az óhatatlan, hogy tanulnak, és ezt pozitív értelemben tudom mondani, hogy mindig tanulnak valami újat és újat.

RIPORTER: Csak dióhéjban és röviden: milyen egyéb programok vannak, amivel föl tudják hívni az egészséges emberek figyelmét arra, hogy hát... hogyan forduljanak a sérült embertársaik felé? Ugye én két címet mondtam: Tamás bátya kunyhóját, Twist Olivért, hogy az emberi szenvedést régen megírták és ezek a könyvek segítettek átélni a helyzeteket. De hát most már sokkal változatosabb lett a világ, most már sokkal több benyomás éri az embereket, tehát más eszközök kellene. Önöknek még milyenek vannak?

MÁNYIK RICHÁRD: Nagyon szerencsések vagyunk, hiszen a kutyák azok mindig népszerűek, a segítő kutyák még jobban, a jól képzett kutyák. Rengeteg helyre hívnak minket bemutatóra, illetve érzékenyítő tréningekre is. Nagyon jó, mert a kutyák azok tulajdonképpen hidat tudnak képezni ember-ember, sérült és ép között. Én mindig azt szoktam mondani, hogy ők gátlástalanul ismerkednek. Mennek és barátkoznak, ezáltal pedig a mi sérüléseink is jobban elfogadottabbak az emberek számára.

RIPORTER: Nagyon szépen köszönöm Mányik Richárdot, a NEO Magyar Segítőkutya Egyesület elnökét hallottuk.